

Maria Brosens

Geboren op 30-11-1893 te Meer

Overleden op 29-12-1975 te Ekeren

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Ten paradijze geleiden haar de engelen.

Dankbare herinnering aan

Mevrouw

MARIA BROSENS

Weduwe van de Heer

ALFONS GABRIËLS

geboren te Meer, op 30 november 1893,
overleden te Ekeren-Leugenberg, op 29 dec. 1975.

Haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, haar familieleden, vrienden en kennissen geleiden haar in gedachten tot in de hemelse stad Jerusalem, op 2 januari 1976.

Lieve moeder, het was uw wens dat we met de grote feestdagen naar huis kwamen. Niemand bleef ooit weg.

Het Kerstfeest is voor de kinderen en kleinkinderen toch altijd nog het fijnste feest gebleven: Er was voor ieder een geschenk. De kleinsten lazen hun nieuwjaarsbrief, deze zullen nu ongelezen in de lade blijven liggen.

Toch zijn we weer bijeen. Uw wijldgetakte boom heeft gekreund; ontroerd staan we rond uw laatste feesttafel met onze onuitgesproken nieuwjaarswensen:

Lieve Moeder,
we danken U
voor al die dagelijkse vreugde,
die gij zo eenvoudig schonk,
voor die stevige steun
en uw troostende woorden,

voor uw trouw,
voor uw liefde die zo vanzelfsprekend leek.
Help ons nu te leven zoals jij het leerde,
en te beminnen zoals jij het deed.

Moeder, jij kende al onze karakters, ook van de aangetrouwden, jij kende onze wensen, betrachtingen, onze voorspoed en tegenslagen, ook onze misstappen. Een vermanende vinger ging dan wel omhoog, maar uw zalvende hand was er steeds om ons te leren in het leven alles te vergeven en te vergeeten. Blijf bij ons, vouw onze handen als vroeger, toen we amper spreken konden. Houd ons bijeen op de lange moeilijke weg naar het Vaderhuis, waar Vader en Jij samen op de uitkijk staan.

Hoe boeiend mag een mens ontstaan,
gezaaid als graan, vergaan,
maar openbloeien in het licht:
zijn toekomst, nieuw bestaan.
Ik zeg U geen vaarwel, Moemoe,
dra zien w'elkander weer,
zodra de lente komt in 't land,
zien wij elkander weer.
Hoe moedig kan de mens zijn macht,
en pijn, en onmacht aan.
Sinds Jezus vrij het leven bracht,
waar wij ten onder gaan.

Ik zeg U geen vaarwel, Moemoe, ...

De families Brosens, Gabriëls en Martens

danken u.